

har medført en Mængde Ulemper, hvorover der ikke uden Grund er klaget. Det er jo navnlig Forbrugsforeningerne, som det nærmest gælder, og i den Henseende tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad der desangaaende findes anført i Betænkningen. Det vil deraf ses, at der for Tiden, det vil sige i 1898, eksisterede her i Landet 970 saakaldte Forbrugsforeninger, men af disse havde kun 133 løst Næringsadkomst, medens 837 dreve deres Virksomhed uden saadan Adkomst, og af disse vare etablerede inden for Købstædernes Løbælte 470 Foreninger. Jeg skal slet ikke indlade mig paa hele Spørgsmaalet om Købstædernes Løbælte og paa, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at fastholde det eller ikke. Adskillige Købstæder anse det for en Livsbetingelse, at dette Løbælte opretholdes, og mene, at det endnu bør være gældende Ret, at det respekteres. Det er derfor ikke uden Grund, naar der klages over, at disse 470 Foreninger, af hvilke en ikke ringe Del efter al Sandsynlighed nærmest maa antages at drive virkelig Næringsbrug, ikke ere underkastede de almindelige Regler for Næringsbrug, hvoraf vilde følge, at disse Foreninger ikke kunde drive deres Næring saa nær ved Købstædernes. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi foreslaa hele dette Spørgsmaal løst, maa jeg gøre den almindelige Bemærkning, at for saa vidt angaar alle de Varer, som ere Genstand for Frihandel, altsaa væsentlig alle Landmandens Produkter, selv om de ere undergivne en Bearbejdelse, naar denne ikke overskrider Grænserne for Landboernes Husflid, høre disse Andelsforeninger, al denne Virksomhed, som udfoldes til Bearbejdelse af disse Produkter, slet ikke ind under Lovgivningen for bunden Næring og ere altsaa som hidtil fuldstændig fri Erhverv, som ikke kunne undergives nogen Art af Begrænsning. Det er dog naturligvis i Overensstemmelse med den nugældende Lovgivning, at disse Andelsforeninger, naar de etablere særegne Udsalg af saadanne Varer, for Eksempel i Købstædernes, dertil maa erhverve særlig Adkomst lige som andre, der have Udsalg. For saa vidt det imidlertid ikke drejer sig om Varer, som henhøre til Kategorien „Landmandens Pro-

dukter“, maa Adskillelsen mellem disse Andelsforeninger eller Produktionsforeningeer og andre Foreninger, der ikke have Karakter af næringsdrivende Foreninger sættes deri, at en Andels- og Produktionsforening maa kun, for ikke at blive næringsdrivende, modtage Raamateriale fra sine egne Medlemmer og kun fordele Produktet af dette Raamateriale mellem sine egne Medlemmer. For at tage et Eksempel: hvis 10 Snedkere slaa sig sammen og købe noget Mahognitræ og lade det forarbejde til Møbler, saa ere de ikke næringsdrivende, hvis disse Møbler fordeles mellem disse 10 Medlemmer; men hvis de derimod etablere et Udsalg for alle og enhver af de fabrikerede Møbler, ere de undergivne den bundne Næring og udgøre en næringsdrivende Andels- eller Produktionsforening. Og hvad selve de saakaldte Forbrugsforeninger angaar, da er Kriteriet for ikke at være næringsdrivende det, at de for fælles Regning indkøbe Produkter og udelukkende fordele disse Produkter mellem Foreningens Medlemmer og endvidere, at det Overskud, der fremkommer ved denne Omsætning, ligeledes tilfalder Medlemmerne eller et eller andet i Vedtægterne opgivet almenntigt Øjemed. For saadanne Foreninger — det er stadig Indholdet af Ændringsforslaget Nr. 22 — som altsaa ikke kunne betragtes som egentlig næringsdrivende, skal der affattes en Vedtægt, der nærmere angiver Reglerne for Selskabets Liv og Virksomhed, Reglerne for Medlemmernes Ansvar, for deres Optagelse i Foreningen, hvilken Optagelse skal ske i et Bestyrelsesmøde, for Foreningens Forpligtelser, for Aflæggelsen af Regnskab og for Medlemmernes Adgang til at blive bekendt dermed, for Overskuddets Fordeling og for, hvorledes Medlemmerne ved Udtrædelse af Foreningen kunne frigøre sig for de af denne tidligere paadragne Forpligtelser. En saadan Vedtægt skal affattes og indsendes til Magistraten i Købstædernes og til Politimestrene paa Landet, inden Foreningen træder i Virksomhed. Dernæst er der i Slutningen af Ændringsforslaget tilføjet en Bestemmelse om, at for saa vidt Foreningens Bestyrer driver en Forretning, der er en lignende Forretning som den, Foreningen driver, taber denne derved sin